

NEFİS VE MALINI ALLAH'A SATMAK

NEFİS VE MALINI ALLAH'A SATMAK

Son devrin İslam âlimlerinden Bediüzzaman Said Nursi, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından da yayımlanan SÖZLER adlı kitabının 6. SÖZ bölümünde Nefis ve malını Allah'a satmanın nasıl olması gerektiğini anlatıyor.

Risale-i Nur Külliyyatı / Sözler/ 6.söz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنِّیْ الْمُؤْمِنِیْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ
لَّهُمْ الْجَنَّةَ

Nefis ve malını Cenab-ı Hakk'a satmak ve ona abd olmak ve asker olmak; ne kadar kârlı bir ticaret, ne kadar şerefli bir rütbe olduğunu anlamak istersen şu temsilî hikâyeciği dinle:

Bir

zaman bir padişah, raiyetinden iki adama, her birisine emaneten birer çiftlik verir ki içinde fabrika, makine, at, silah gibi her şey var. Fakat fırtınalı bir muharebe zamanı olduğundan hiçbir şey kararında kalmaz. Ya mahvolur veya tebeddül eder gider. Padişah, o iki nefere kemal-i merhametinden bir yaver-i ekremini gönderdi. Gayet merhametkâr bir ferman ile onlara diyordu:

“Elinizde

olan emanetimi bana satınız. Tâ sizin için muhafaza edeyim, beyhude zayi olmasın. Hem muharebe bittikten sonra size daha güzel bir surette iade edeceğim. Hem güya o emanet malınızdır, pek büyük bir fiyat size vereceğim. Hem o makine ve fabrikadaki âletler, benim namımla ve benim tezgâhımda işlettilirilecek. Hem fiyatı hem ücretleri, birden bine yükselecek. Bütün o kârı size vereceğim. Hem de siz, âciz ve fakirsiniz. O koca işlerin masarifatını tedarik edemezsiniz. Bütün masarifatı ve levazımatı, ben deruhte ederim. Bütün vâridatı ve menfaati size vereceğim. Hem de terhisat zamanına kadar elinizde bırakacağım. İşte beş mertebe kâr içinde kâr...

Eğer

bana satmazsanız zaten görüyorsunuz ki hiç kimse elindeki muhafaza edemiyor. Herkes gibi elinizden çıkacaktır. Hem beyhude gidecek. Hem o yüksek fiyattan mahrum kalacaksınız. Hem o nazik, kıymetli âletler, mizanlar, istimal edilecek şahane madenler ve işler bulmadığından bütün

bütün kıymetten düşecekler. Hem idare ve muhafaza zahmeti ve külfeti başınıza kalacak. Hem emanette hıyanet cezasını göreceksiniz. İşte beş derece hasaret içinde hasaret...

Hem

de bana satmak ise bana asker olup benim namıyla tasarruf etmek demektir. Âdi bir esir ve başı bozuğa bedel, âlî bir padişahın has, serbest bir yaver-i askeri olursunuz.”

Onlar, şu iltifatı ve fermanı dinledikten sonra o iki adamdan aklı başında olanı dedi:

– Baş üstüne, ben maalfihar satarım. Hem bin teşekkür ederim.

Diğeri

mağrur, nefsi firavunlaşmış, hodbin, ayyaş, güya ebedî o çiftlikte kalacak gibi dünya zelzelelerinden, dağdağalarından haberi yok. Dedi:

– Yok! Padişah kimdir? Ben mülkümü satmam, keyfimi bozmam...

Biraz

zaman sonra birinci adam öyle bir mertebeye çıktı ki herkes haline gıpta ederdi. Padişahın lütfuna mazhar olmuş, has sarayında saadette yaşıyor. Diğeri, öyle bir hale giriftar olmuş ki hem herkes ona acıyor hem de “Müstahak!” diyor. Çünkü hatasının neticesi olarak hem saadeti ve mülkü gitmiş hem ceza ve azap çekiyor.

İşte

ey nefsi-pür-heves! Şu misalin dürbünü ile hakikatin yüzüne bak. Amma o padişah ise ezel ebed Sultanı olan Rabb’in, Hâlık’ındır. Ve o çiftlikler, makineler, âletler, mizanlar ise senin daire-i hayatın içindeki mâmelekin ve o mâmelekin içindeki cisim, ruh ve kalbin ve onlar içindeki göz ve dil, akıl ve hayal gibi zahirî ve bâtinî hâsseleridir. Ve o yaver-i ekrem ise Resul-i Kerîm’dir. Ve o ferman-ı ahkem ise Kur’an-ı Hakîm’dir ki bahsinde bulunduğumuz ticaret-i azîmeyi, şu âyetle ilan ediyor:

إِنَّا لَنَّا شَتْرَىٰ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ بِمَا كَانُوا لَهَا لَجْنَةً

Ve

o dalgalı muharebe meydanı ise şu fırtınalı dünya yüzüdür ki durmuyor, dönüyor, bozuluyor ve her insanın aklına şu fikri veriyor: “Madem her şey elimizden çıkacak, fâni olup kaybolacak. Acaba bâkiye tebdil edip ibka etmek çaresi yok mu?” deyip düşünürken birden semavî sadâ-yı Kur’an işitiliyor. Der: “Evet, var. Hem beş mertebe kârlı bir surette güzel ve rahat bir çaresi var.”

Sual: Nedir?

Elcevap: Emaneti, sahib-i hakikisine satmak.

İşte o satışta, **beş derece kâr içinde kâr** var.

Birinci kâr:

Fâni mal, beka bulur. Çünkü Kayyum-u Bâki olan Zat-ı Zülcelal’e verilen ve onun yolunda sarf edilen şu ömr-ü zâil, bâkiye inkılab eder, bâki meyveler verir. O vakit ömür dakikaları, âdeta tohumlar, çekirdekler hükmünde zahiren fena bulur, çürür. Fakat âlem-i bekada, saadet çiçekleri açarlar ve sümbüllenirler. Ve âlem-i berzahta ziyadar, munis birer manzara olurlar.

İkinci kâr: Cennet gibi bir fiyat veriliyor.

Üçüncü kâr: Her aza ve hâsselerin kıymeti, birden bine çıkar.

Mesela,

akıl bir âlettir. Eğer Cenab-ı Hakk’a satmayıp belki nefis hesabına çalıştırsan öyle meş’um ve müz’ic ve muacciz bir âlet olur ki geçmiş

zamanın âlâm-ı hazînesini ve gelecek zamanın ehval-i muhavvifanesini senin bu biçare başına yükletecek, yümünsüz ve muzır bir âlet derekesine iner. İşte bunun içindir ki fâsık adam, aklın iz'âç ve tacizinden kurtulmak için galiben ya sarhoşluğa veya eğlenceye kaçır. Eğer Mâlik-i Hakiki'sine satılsa ve onun hesabına çalıştırsan akıl, öyle tılsımlı bir anahtar olur ki şu kâinatta olan nihayetsiz rahmet hazinelerini ve hikmet definelerini açır. Ve bununla sahibini, saadet-i ebediyeye müheyya eden bir mürşid-i Rabbanî derecesine çıkar.

Mesela,

göz bir hâssedir ki ruh bu âlemi o pencere ile seyredir. Eğer Cenab-ı Hakk'a satmayıp belki nefis hesabına çalıştırsan geçici, devamsız bazı güzellikleri, manzaraları seyir ile şehvet ve heves-i nefsanîyeye bir kavvad derekesinde bir hizmetkâr olur. Eğer gözü, gözün Sâni'-i Basîr'ine satsan ve onun hesabına ve izni dairesinde çalıştırsan o zaman şu göz, şu kitab-ı kebir-i kâinatın bir mütalaacısı ve şu âlemdeki mu'cizat-ı sanat-ı Rabbanîyenin bir seyircisi ve şu küre-i arz bahçesindeki rahmet çiçeklerinin mübarek bir arısı derecesine çıkar.

Mesela,

dildeki kuvve-i zaikayı, Fâtır-ı Hakîm'ine satmazsan belki nefis hesabına, mide namına çalıştırsan o vakit midenin tavlasına ve fabrikasına bir kapıcı derekesine iner, sukut eder. Eğer Rezzak-ı Kerîm'e satsan o zaman dildeki kuvve-i zaika, rahmet-i İlâhiye hazinelerinin bir nâzır-ı mahiri ve kudret-i Samedaniye matbahlarının bir müfettiş-i şâkiri rütbesine çıkar.

İşte

ey akıl, dikkat et! Meş'um bir âlet nerede, kâinat anahtarı nerede? Ey göz, güzel bak! Âdi bir kavvad nerede, kütüphane-i İlâhînin mütefennin bir nâzırını nerede? Ve ey dil, iyi tat! Bir tavla kapıcısı ve bir fabrika yasakçısı nerede, hazine-i hâssa-i rahmet nâzırını nerede?

Ve

daha bunlar gibi başka âletleri ve azaları kıyas etsen anlarsın ki hakikaten mü'min cennete lâıyk ve kâfir cehenneme muvafık bir mahiyet kesbeder. Ve onların her biri, öyle bir kıymet almalarının sebebi; mü'min, imanıyla Hâlık'ının emanetini, onun namına ve izni dairesinde istimal etmesidir. Ve kâfir, hıyanet edip nefis-i emmare hesabına çalıştırmasıdır.

Dördüncü kâr:

İnsan zayıftır, belaları çok. Fakirdir, ihtiyacı pek ziyade. Âcizdir, hayat yükü pek ağır. Eğer Kadîr-i Zülcelâl'e dayanıp tevekkül etmezse ve itimat edip teslim olmazsa, vicdanı daim azap içinde kalır. Semeresiz meşakkatler, elemeler, teessüfler onu boğar; ya sarhoş veya canavar eder.

Beşinci kâr:

Bütün o aza ve âletlerin ibadeti ve tesbihatı ve o yüksek ücretleri, en muhtaç olduğun bir zamanda, cennet yemişleri suretinde sana verileceğine ehl-i zevk ve keşif ve ehl-i ihtisas ve müşahede ittifak etmişler.

İşte bu beş mertebe kârlı ticareti yapmazsan şu kârlardan mahrumiyetten başka, **beş derece hasaret içinde hasarete düşeceksin.**

Birinci hasaret:

O kadar sevdiğin mal ve evlat ve perestiş ettiğin nefis ve heva ve meftun olduğun gençlik ve hayat zayi olup kaybolacak, senin elinden çıkacaklar. Fakat günahlarını, elemelerini sana bırakıp boynuna yükletecekler.

İkinci hasaret: Emanette hıyanet cezasını çekeceksin. Çünkü en kıymetli âletleri, en kıymetsiz şeylerde sarf edip nefsinde zulmettin.

Üçüncü hasaret: Bütün o kıymetli cihazat-ı insaniyeyi, hayvanlıktan çok aşağı bir derekeye düşürüp hikmet-i İlahiyeye iftira ve zulmettin.

Dördüncü hasaret:

Acz ve fakrın ile beraber, o pek ağır hayat yükünü, zayıf beline yükleyip zeval ve firak sillesi altında daim vaveylâ edeceksin.

Beşinci hasaret:

Hayat-ı ebediye esasatını ve saadet-i uhreviye levazimatını tedarik etmek için verilen akıl, kalp, göz ve dil gibi güzel hediye-i Rahmaniyyeyi, cehennem kapılarını sana açacak çirkin bir surete çevirmektedir.

Şimdi

satmaya bakacağız. Acaba o kadar ağır bir şey midir ki çokları satmaktan kaçıyorlar. Yok, kat'â ve aslâ! Hiç öyle ağırlığı yoktur. Zira helâl dairesi geniştir, keyfe kâfi gelir. Harama girmeye hiç lüzum yoktur. Feraiz-i İlahiye ise hafiftir, azdır.

Allah'a abd ve asker olmak, öyle lezzetli bir şereftir ki tarif edilmez. Vazife

ise yalnız, bir asker gibi Allah namına işlemeli, başlamalı. Ve Allah hesabıyla vermeli ve almalı. Ve izni ve kanunu dairesinde hareket etmeli, sükûnet bulmalı.

Kusur etse istiğfar etmeli. "Yâ Rab! Kusurumuzu affet, bizi kendine kul kabul et, emanetini kabzetmek zamanına kadar bizi emanette emin kıl, âmin!" demeli ve ona yalvarmalı.

***

KAYNAK: <http://www.hizmetvakfi.org>

AKTİF KAYNAK LİNK: <http://www.hizmetvakfi.org/risaleinur/>